

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 9 DESEMBRE DE 2022 | Número 189

PÀG. 3 | VATICÀ

El papa Francesc es posa a plorar
en públic per Ucraïna

PÀG. 11 | COSES D'ANTES

La Carta d'Identitat Catòlica

PÀG. 15 | LAURA MOR

Maneres de fer

PÀG. 18 | JORDI LÓPEZ CAMPS

El no pessebre al Parlament

PÀG. 21 | JOSEP-MIQUEL BAUSSET

"Proclamar els valors cristians de manera
democràtica i lliure"

Congressos per fer-se visibles | PÀG. 5

PÒRTIC

Són les principals confessions a Catalunya després de la catòlica: protestants i musulmans. Les dues tradicions han consolidat els darrers anys el congrés que regularment aplega la comunitat present a Catalunya. Amb un objectiu important. Fer visible el que vol aportar cada comunitat a la societat catalana.

SUMARI

3 Actualitat

El papa Francesc es posa a plorar en públic per Ucraïna
"El Congrés Protestant vol omplir Catalunya del missatge d'esperança que la societat necessita"
El Congrés Islàmic de Catalunya reivindicarà el paper dels joves en les comunitats
Coses d'Antes: La Carta d'Identitat Catòlica

15 Panoràmica

Maneres de fer, per Laura Mor
El no pessebre al Parlament, per Jordi López Camps
"Proclamar els valors cristians de manera democràtica i lliure", per Josep-Miquel Bausset

24 Recull de premsa

25 La setmana a les xarxes

El papa Francesc es posa a plorar en públic per Ucraïna

“Mare de Déu Immaculada, avui m’hauria agradat portar-te l’acció de gràcies del poble ucraïnès...”. I aquí el papa **Francesc** ha hagut d’aturar el discurs i s’ha posat plorar. Sol, agafat a la cadira i davant del micròfon mut. Ha estat aquest dijous a la tarda davant el monument de la Immaculada de Roma.

Com es tradició, Francesc ha anat a fer una ofrena floral a la Mare de Déu que hi ha a la columna de la coneguda Piazza di Spagna. Rebut per l’alcalde **Roberto Gualtieri** i pel cardenal vicari de Roma **Angelo De Donatis**, ha arribat recolzat en un bastó i després ha saludat als assistents des de la cadira de rodes. Abans d’arribar

a la plaça, el papa s’havia aturat a resar davant la icona de la *Salus Populi Romani*, a la Basílica de Santa Maria La Major, com fa habitualment abans i després d’emprendre un viatge.

El Papa s’ha emocionat demanat “la pau que portem tant de temps demanant” pel poble ucraïnès. En aquest punt el públic s’ha adonat del motiu del silenci del papa i l’ha aplaudit, mentre les autoritats que tenia més a prop no han sabut com reaccionar.

Després de la pausa, ha afegit que enlloc de la pau, “encara t’he de portar la súplica dels nens, dels ancians dels pares i mares, dels joves

d’aquesta terra martiritzada, que pateix tant. Però, en realitat, tots sabem que ets amb ells i amb tots els que pateixen, com tu vas estar al costat de la creu del teu Fill”.

Aquest any s’ha recuperat l’ofrena amb públic després de dos anys. El papa ha beneït una gran cistella de roses blanques que s’ha deixat com ofrena al peu del monument de la Immaculada Concepció. Aquesta tradició romana la va iniciar el 1953 **Pius XII**.

L'Observatori Blanquerna acull una trobada per abordar el model de corredors humanitaris

Diverses entitats s'han reunit aquest dilluns a la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna -URL en el marc del projecte europeu *HUMcore: Humanitarian Corridors*. El projecte té per objectiu promoure la inclusió de persones migrants en el teixit social de països europeus "basant-se en el principi que totes les persones són una oportunitat i no un problema per a la societat", com ha explicat el coordinador del projecte i membre de la Comunitat de Sant'Egidio Itàlia, **Lucio Barbeta**.

BLANQUERNA -URL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Arrenca la campanya de Nadal de la Pere Tarrés que ajudarà 6.200 infants vulnerables

La crisi energètica i l'actual escalada de preus han tensat encara més la situació de moltes famílies després de la pandèmia. Per això, la Fundació Pere Tarrés posa en marxa un any més, la campanya solidària de Nadal 'Ajuda'ls a créixer'. L'objectiu de la iniciativa és aconseguir donatius en benefici dels més de 6.200 infants amb dificultats socioeconòmiques que l'entitat acompanya a través de la seva xarxa de 36 centres socioeducatius situats arreu de Catalunya i les Illes Balears.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Cripta de la Sagrada Família acollirà per primera vegada el Cant de la Sibil·la

a representació del Cant de la Sibil·la tindrà lloc per primera vegada el dissabte 24 de desembre, a les 23:00 h, a la Cripta de la Basílica de la Sagrada Família. Aquesta representació sorgeix com a iniciativa conjunta entre la Parròquia de la Sagrada Família i el compositor i productor **Sergi Planas**, que és l'autor i director de la versió que s'hi interpretarà. La intèrpret de la Sibil·la a la Cripta de la Basílica de la Sagrada Família serà la soprano **Laia Nomen**.

ARQUEBISBAT DE BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

“El Congrés Protestant vol omplir Catalunya del missatge d’esperança que la societat necessita”

El president del Consell Evangèlic de Catalunya (CEC), **Joan Martínez**, ha inaugurat el IV Congrés Protestant de Catalunya aquest dimarts expressant el desig del congrés per aquestes jornades que han conclòs el 8 de desembre. “La crida és a omplir Catalunya de la bona notícia que és l’evangeli com a missatge d’esperança que la societat necessita”, ha dit. La celebració del congrés s’ha dut a terme a les instal·lacions de l’Església Ministeri Jesucrist Pa de Vida a l’Avinguda Carrilet de l’Hospitalet de Llobregat.

Sota el lema ‘Cooperar per saturar Catalunya amb l’Evangeli de Jesús’, l’acte ha començat amb les paraules de benvinguda de Martínez que s’ha dirigit a les autoritats polítiques, els representants institucionals i els congressistes explicant el lema triat enguany. Tot i que és de caràcter intern i, per tant, interpel·la de forma directa al poble evangèlic a la cooperació; també és un lema que “parla de dur a terme una tasca orientada cap enfora”. En aquest sentit, el president del CEC s’ha referit a una tasca “a favor dels barris de les ciutats i de la gent de Catalunya”.

Un dels assistents a l’acte inaugural, el pastor **Ismael Llaudís** de l’Església Evangèlica de Sant

Feliu de Llobregat, creu que aquest serà un congrés molt participatiu. També espera amb optimisme que es pugui arribar a un consens important per poder treballar “aspectes tan importants com la missió i el *discipulat*”. D'altra banda, el pastor **Jonatan Mega** de l'Església Evangèlica de Germans de Mataró és de l'opinió que el congrés posa de manifest que el protestantisme “està acostumat a treballar des de les diferències i diversitat que el caracteritza”. El que aquestes jornades representen, conclou Mega, és l'oportunitat de continuar fent-ho amb forces renovades.

“EL CONGRÉS POSA DE MANIFEST QUE EL PROTESTANTISME TREBALLA DES DE LES DIFERÈNCIES I LA DIVERSITAT QUE EL CARACTERITZA”

En l'acte inaugural del Congrés hi ha intervingut la consellera de la presidència de la Generalitat de Catalunya, **Laura Vilagrà**, qui ha destacat “el paper integrador i d'acollida de les esglésies protestants amb les persones migrades”. Un fet que, segons Vilagrà, coincideix

amb el model de diversitat i integració a què sempre ha aspirat, i en bona part, ha caracteritzat a la societat catalana.

Sobre aquest reconeixement a la presència i aportació de la comunitat protestant en el si de la societat actual i, especialment, en el context actual, també s'hi ha referit el tinent d'alcalde de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat **Jesús Husillo**; el president de la Federació d'Entitats Evangèliques d'Espanya (FEREDE), **Manuel Rodríguez**; i el secretari general del CEC, **Guillem Correa**.

L'acte inaugural del IV Congrés Protestant de Catalunya ha conclòs amb la participació musical d'Essència de Vida interpretant una versió de 'El Cant dels ocells' i l'espiritual negre 'Escolta Pare'.

Ponències i una taula rodona sobre “la saturació” i el concepte de “plantació d'esglésies”

En línia amb els dos vessants que es desprenen del lema, d'una banda, la interpel·lació a la cooperació interna entre les esglésies i, d'altra

banda, la crida a l'acció i missió de les esglésies cap enfora; durant el congrés es presentaran sis ponències i una taula rodona final per tractar temes d'actualitat tant per les esglésies com per la societat en general.

La majoria de plenàries es duran a terme al llarg d'aquest dimecres. En aquestes, a banda del tema central sobre la “saturació”, destacarà l'èmfasi que es farà en la idea del *discipulat* i el concepte de “plantació d'esglésies”. El congrés ha finalitzat amb una taula rodona el 8 de desembre.

El IV Congrés Protestant de Catalunya, organitzat pel CEC, té lloc després de la pausa establerta prèviament de deu anys, però arriba amb un any de retard a causa de la pandèmia de la Covid-19.

NOMÉS L'AMOR HO IL·LUMINA TOT

1 de cada 3 llars a Catalunya no tenen prou ingressos per viure dignament. Aquest Nadal, sigues llum per a elles.

Fes el teu donatiu
BIZUM: 38031

www.caritascatalunya.cat

Caritas
Catalunya

El Congrés Islàmic de Catalunya reivindicarà el paper dels joves en les comunitats

'Joventut, Religiositat i la Qüestió de Fe'. És el lema triat pel XIII Congrés Islàmic de Catalunya que organitza la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya (UCIDCAT) i que se celebrarà del 16 al 18 de desembre. La trobada tindrà lloc a la seu de la Fundació Catalana de l'Esplai i vol ser una oportunitat per implicar i vincular els joves en el debat sobre la fe i les seves dimensions.

Després de tres anys sense poder-se organitzar a causa de la pandèmia, el Congrés Islàmic de Catalunya torna amb una important novetat: "És la primera vegada que la trobada estarà destinada als joves musulmans de Catalunya". Ho assegura així el president de l'UCIDCAT, **Mohamed El Ghaidouni**, que explica que tot el contingut, les línies de treball i els diferents actes del Congrés s'han pensat per a les noves generacions.

El tema central s'ha escollit sent conscients del paper que hauran de tenir els joves musulmans en les seves comunitats. Per a Ghaidouni, el futur d'aquestes "està en les seves mans". Assegura que els joves tenen més preparació per dur a terme el lideratge de les comunitats. I és

així perquè “coneixen la realitat del país, l’idioma, l’estructura administrativa i tenen més preparació acadèmica”, diu.

“TENIM LA SEGURETAT QUE EL DIA QUE ELS JOVES PRENGUIN LES REGNES DE LES COMUNITATS TOT CANVIARÀ”

El Congrés també vol motivar, conscienciar i posar el dia als joves musulmans. Per al president de l’UCIDCAT el més important és que “confiem en les noves generacions”. “Tenim la seguretat que el dia que ells prenguin les regnes de les comunitats tot canviarà”, diu. Un canvi que serà visible, segons Ghaidouni, pel seu coneixement de la societat, la seva nova mirada i la seva integració en el teixit associatiu.

La trobada de tres dies es materialitzarà a través de taules rodones, grups de treball i debats sobre el compromís religiós i social; la jurisprudència islàmica integradora; els signes religiosos; o el sentiment de pertinença, entre d’altres. Un dels actes finals serà la trobada oberta amb diversos musulmans que compartiran la seva experiència, les dificultats i els desafiaments de futur.

En aquest sentit, El Ghaidouni expressa la necessitat de fer veure als joves que hi ha altres persones que van tenir un recorregut complicat, però que van lluitar i han arribat a tenir una carrera professional exitosa. Això, segons Ghaidouni, pot ser una motivació per la resta de joves musulmans que sovint senten por d’expressar la seva pràctica o signes religiosos. “No hem de renunciar-hi”, diu, “hem de treballar i explicar als altres que tots els ciutadans som iguals”.

Un congrés per als joves i dels joves

Pel que fa a la preparació del Congrés, el president de l’UCIDCAT explica que els joves també han estat un pilar fonamental d’aquesta. “Els han triat el lema, les línies de debats del dia i els seus continguts”, diu. Per fer-ho, l’UCIDCAT ha organitzat reunions amb 4 grups de joves diferents que han fet arribar les seves propostes. Amb el conjunt d’idees, s’ha fet una selecció final i s’ha posat en marxa el programa.

L’organització del Congrés compta amb el suport de la Direcció General d’Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, la Comissió Islàmica d’Espanya i la Fundació Pluralisme i Convivència. Per a participar-hi cal omplir un **formulari** abans del dia 14 de desembre.

ROGER VILA CLARA -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Brisa

Una alenada d'aire fresc

EL NOU PROJECTE DE RELIGIÓ CATÒLICA
PER A EDUCACIÓ INFANTIL

Coses d'Antes: La Carta d'Identitat Catòlica

Avui us parlaré d'un carnet que no és del RACC, ni el del Súper 3. No és més vell que un Document Nacional d'Identitat, però sí molt anterior a la targeta de crèdit. Els més grans recordaran probablement les 'Cartes d'Identitat Catòlica', unes petites fundes de plàstic que donaven informació bàsica de la persona que la duia juntament amb una medalla, sovint de la Miraculosa, i que es portaven sempre a sobre quan se sortia de casa. Al bell mig de la targeta hi havia gravada la frase que motivava i donava sentit a portar-la: *"Yo soy católico. En caso de accidente o enfermedad, deseo un Sacerdote"*.

Amb la Carta d'Identitat Catòlica, a Catalunya Religió iniciem una col·lecció d'articles per recuperar objectes i instruments antics de l'àmbit eclesial que avui han caigut majoritàriament en desús o que van ser molt presents fins fa unes dècades. La sèrie 'Coses d'Antes' els donarà a conèixer i traslladarà als temps passats a aquells qui encara els tinguin al retrovisor.

Les dades que s'adjuntaven a continuació d'aquest document eren les que es troben en qualsevol DNI: el nom i cognoms, l'adreça, el lloc i any de naixement i a més i principal-

ment, la persona a qui calia contactar en cas d'accident o malaltia. Una cosa que un DNI no deia ni diu i que sovint és interessant de donar a conèixer.

**LA CARTA D'IDENTITAT CATÒLICA
VA SER MOLT POPULAR DURANT ELS
ANYS CENTRALS DEL SEGLE PASSAT**

L'ús d'aquesta carta va ser molt popular i generalitzat durant els anys centrals del segle passat, sobretot a partir de la postguerra, i duta a les but-

xaques, carteres o moneders, preveia a qui ajudés a algú, que l'accidentat era catòlic i que en cas de no poder manifestar-li-ho per pròpia voluntat, volia ser tractat com a tal i comptar amb la presència d'un capellà. El missatge era clar: en cas d'accident, metge, família i sacerdot.

**Que el bon samarità no s'oblidi
de trucar al capellà**

Aquestes cartes constaten com l'església va promoure durant anys uns DNI's alternatius als oficials, que s'autoeditaven a les cases i que avui, en perspectiva, ens demostren dues coses

que han canviat bastant. En primer lloc, la importància que tenia el sacerdot dins la societat, una figura pública que amb els anys s'ha anat invisibilitzant o desdibuixant. I, en segon lloc, la importància que tenia, per una part important de la població, de comptar amb un capellà en cas d'accident o perill de mort.

La carta deixava clar que quan algú sortia sol de casa i s'abocava als perills del carrer i de l'anonimat de les grans ciutats, el bon samarità no s'oblidés de trucar al capellà.

VÍCTOR RODRÍGUEZ -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui **ALTA** i el vostre nom.**

Conèixer la innovació educativa de les escoles, objectiu del programa de pràctiques de Blanquerna

Des del curs 2018-19, el Programa de Transició Blanquerna-Escola facilita que estudiants universitaris de segones titulacions de l'àmbit de l'educació puguin realitzar les pràctiques curriculars a les escoles FEDAC de Catalunya. Aquest programa té l'objectiu de conèixer de primera mà el dia a dia dels centres i el seu projecte d'innovació educativa '#avuidemà'. El programa és també una plataforma d'inserció laboral per als joves mestres.

FEDAC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Entitats cristianes reclamen responsabilitats després de la massacre de Melilla

La Plataforma d'Entitats Cristianes amb els Immigrants ha reclamat a través d'un comunicat que s'esclareixin els fets i s'assumeixin les responsabilitats de la massacre que va deixar 37 refugiats morts a la tanca que separa Nador de Melilla aquest mes de juny. Les entitats han fet aquest comunicat aprofitant el reportatge d'investigació de la BBC sobre aquest tema que "l'ha tornat a posar sobre la taula". La plataforma afirma que, exceptuant algunes manifestacions, les vacances d'estiu i el focus d'altres esdeveniments mundials "han acabat diluint els fets de Melilla".

CR / MIGRA STUDIUM | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un centenar de religiosos participen al recés d'advent de l'URC amb David Guindulain

El jesuïta **David Guindulain** ha estat l'encarregat enguany de dur a terme el recés d'Advent que organitza la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). Sota el lema 'Anem on és l'infant' el recés es va celebrar dissabte passat en format telemàtic per facilitar l'assistència a la major part de religiosos d'arreu del territori. En la seva xerrada, Guindulain va ajudar a prendre consciència d'aquest temps litúrgic tan significatiu en la vida dels cristians. Va proposar als assistents al recés tres passos per viure amb intensitat el camí d'Advent.

URC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Maneres de fer

LAURA MOR
A SOLVITUR AMBULANDO

La coherència és la pedagogia d'allò que és autèntic. Sense que ens n'adonem, fa de taca d'oli, s'expandeix molt a poc a poc. Els educadors -pares i mares, mestres i professors, o els que hem estat monitors de lleure- sabem que un espai imprescindible amb gran valor educatiu és el quotidià. Tot allò que passa de rutinari, entre activitat i activitat organitzada. És el que comuniquem de forma espontània: com mirem, escoltem, considerem i interactuem amb els altres.

Tal com som eduquem, ens deien a l'esplai. Algú va descriure també a Jesús com a bon mo-

nitor. Li reconeixia una plenitud pedagògica per la capacitat d'estimar els altres. També perquè establia relacions humanes, practicava l'alegria de viure, repartia joc i confiava en els altres. A confiar, se n'ensenya confiant. Igual passa amb els capellans: amb la seva manera de viure, evangelitzen. El programa de Jesús parla (o no) a través dels seus gestos, valors i prioritats.

Passa el mateix amb la vocació de família: jo no puc ser mare a hores convingudes. Despatx maternal, dimarts de sis a set. No. La maternitat ho impregna tot. Et constitueix de dalt a baix. Et canvia la mirada, aprofundeix el sen-

tit del que fas i de perquè ho fas. Podem parcel·lar la vida per àmbits, fer-nos uns horaris, tenir amistats inconnexes i comportar-nos diferentment en funció del grau de confiança. Però som la mateixa persona. I sobretot, més enllà de les prèdiques intermitents o la retòrica eloqüent, el que llegarem als fills és la nostra manera de viure.

Dic això a raó d'una qüestió concreta: si el capellà del segle XXI pot oblidar o no la missió en algun moment. Pensem què passa quan aquesta vocació es viu de forma parcial o amb reserves, quan dediquem només un bocí de nosaltres a l'empresa encomanada. Si representem un paper, si hi ha gaires guspises de dubte, és fàcil despertar recels i desconfiança. La gent corrent té un gran olfacte per enxampar impostors.

Per fer passar el missatge de Jesús hi ha molt en joc en les situacions informals i espontànies. Tot allò que no busquem i ens atrapa. Comentaris entre passadissos o al carrer, fan veure què ens preocupa i què ens rellisca. Fa molta pena descobrir sacerdots que, davant

d'un problema aliè, diuen amb lleugeresa "això no va amb mi". O pitjor encara "ja s'ho trobaran els qui vindran després, jo ja no hi seré". És gros, molt gros. I no són frases inventades. Alguns les hem viscut i patit.

Hi podem llegir el perill del funcionari, del prevere que fa carrera o que ha transformat la crida en un encàrrec a temps parcial. Ha de ser trist, i molt poc estimulants, fer per defecte allò estrictament imprescindible. La bona vida, neutre, sense ferides, ens allunya de les benaurances i ens acaba pansint.

L'autèntic capellà ha de ser proper, s'ha d'obrir a escoltar i atendre les persones. I això passa per donar més del que marca el contracte. Com podem encomanar el compromís i el servei si no és des del testimoni més radical i permanent? Marquem-nos una alerta col·lectiva davant dels funcionaris de sagraments: si es renten les mans del que passa fora de l'església, malament. Allò que viuen els veïns també és cosa seva.

Sense confiança i proximitat, no hi ha testimoni. I la confiança costa molt de construir.

Ens hi juguem molt en detalls ben senzills, els del dia a dia. Hi ha actituds que no ajuden gaire a estrènyer lligams, a fer comunitat. Un sacerdot ha de liderar una comunitat humana, encoratjar-la a trobar solucions compartides i innovadores. No sempre des de davant o des de dalt: cal caminar al costat i aprendre a ser un més.

Reconec que l'asimetria en les relacions de dins l'Església m'incomoda. Sobretot quan és excusa per alligonar en comptes d'acompanyar. Convindria més reciprocitat i humilitat per totes bandes. I això passa per no criticar el rector com a esport dominical, sí. Però també per detectar quan hi ha gent amb prou experiència en la vida civil per il·luminar la comunitat. Quin sentit té que el capellà els dicti consignes absurdes que acaben cremant la gent, matant iniciatives i fent que se'ls passin les ganes de tornar? Em sembla que des de la fraternitat radical, hi ha molts rangs i categories que es desdibuixen. En aquesta barca hem de remar tots. I és una bonica oportunitat per créixer i establir bases més sòlides i durables.

El sacerdot també ha de comprendre què passa més enllà de la parròquia. Saber de les dificultats de les persones i fer-los costat. Ha de ser guia i consol. Ha de captar què es mou en el fons de l'ànima de les persones que l'envolten. I això demana tots els sentits i tots els recursos disponibles. I sobretot un recurs inestimable, per tan limitat i protegit: el temps. Ha de gastar temps amb la gent. Acollir sense por, acompanyar processos, fer-se trobadís i estar disponible. No només els dimarts de sis a set. Si li molesta la gent i prefereix la soledat, aquesta no és la seva vocació.

El dia té 24 hores i no som màquines. Volem que el capellà es guardi temps, evidentment,

per a la cura personal, per a l'amistat, per a guanyar profunditat espiritual. Perquè per seguir-se donant als altres cal omplir-se abans. És la clau per a qualsevol resposta creativa. Li farà bé llegir novel·les, desxifrar les arts del moment, conèixer la història, tenir algun perfil a xarxes socials, seguir què diuen els mitjans de comunicació. Són eines per a renovar connexions amb les persones, per conèixer els anhels del present i, en definitiva, captar de quina pasta estem fets els humans.

I si el capellà es cuida, es procura aliment cultural i s'estima, també ho encomanarà als qui l'envolten. I una bona autoestima li pot estalviar la por a no sentir-se necessari. Una por, per

cert, que és una de les principals barreres a la coresponsabilitat. L'Església necessita lideratges compartits. Necessitem gent amb criteri, i persones disposades a encarar els conflictes, i no pas una massa acrítica que ens dona la raó amb tot. Justament perquè hem de poder formular respostes sàvies i oportunes per als temps que vivim.

El no Pessebre al Parlament

JORDI LÓPEZ CAMPS
A VITA MOLESKINE

Quan s'acosta Nadal, algunes persones tenen interès a fer rebrotar el debat sobre el sentit laic o religiós d'aquesta festa cristiana. Hi ha gent, pel que es veu, preocupada per aquesta qüestió. Aquest és el cas de Mesa del Parlament de Catalunya que ha decidit, en nom de la seva manera d'entendre la laïcitat, renunciar el Pessebre, en nom de la laïcitat de la institució, i sí posar un immens avet en seu parlamentària. Curiosa elecció perquè la tradició de guarnir el temps de Nadal amb un avet també és cristiana, però del nord d'Europa. No vull reflexionar sobre la simbologia el binomi Pessebre o avet, sinó el raonament particular i singular de la Mesa del Parlament sobre la laïcitat.

Penso que els diputats de la Mesa no s'ha adonat com la diversitat religiosa del nostre país ha contribuït a desenvolupar un nou concepte de laïcitat. Ara vivim en un temps de laïcitat inclusiva i oberta a integrar les aportacions dels valors religiosos al projecte de convivència. Però la Mesa del Parlament es mou en uns paràmetres de laïcitat excloent, segons els quals la laïcitat vol dir abolir, en nom del respecte i integració, qualsevol referència al fet religiós de l'espai públic. Per sort la maduresa democràtica de la societat permet abordar avui aquesta qüestió amb una perspectiva diferent de com s'havia tractat aquesta qüestió en el passat. La normalització de la secularització

en la societat ha creat un nou marc de referència per a aquest tipus de debats. Això és important en un país com el nostre, on des de sempre ha existit una història embastada de successius i dramàtics enfrontaments amb el fet religiós com a protagonista.

Aquesta nova comprensió de la laïcitat, que es pot definir com a laïcitat oberta o inclusiva, admet l'existència a l'espai públic d'una pluralitat d'identitats, entre les quals les referides a les creences tenen també cabuda. S'accepta l'altre com a diferent amb la possibilitat de construir plegats un projecte comú de convivència basat en un marc ètic compartit. El retorn d'algunes persones al fet sagrat i la presència dels referents religiosos a l'esfera pública és una resposta a la desorientació de significants del nostre temps resultar de la incapacitat de la raó laica de construir un món just i en pau. Davant dels greus problemes amb què s'enfronta la humanitat, en lloc de discutir sobre la solidesa i la rellevància de les diferents cosmovisions, té més sentit que aquestes descobreixin com entendre's per resoldre els importants reptes del

món d'avui. La laïcitat inclusiva, la laïcitat positiva, accepta i assumeix el paper rellevant que poden desenvolupar les diferents tradicions religioses juntament amb altres aportacions del pensament contemporani a construir un món més humanitzat. És una laïcitat que no l'importa que les diferents religions es manifestin en l'espai públic i no rebutja que les institucions públiques siguin receptives i receptores del valor dels significants religiosos per vertebrar la convivència cívica.

La laïcitat inclusiva té una comprensió positiva del fet religiós. És una laïcitat basada en el respecte. Reconèixer el respecte com a fonament de la laïcitat permet desplegar la laïcitat de la trobada, respectuosa amb les religions, les manifestacions públiques i les conviccions, i l'enriquiment que emergeix de l'encontre de les creences i cosmovisions presents en la societat. Les religions no han d'estar recloses a l'espai privat de la consciència, ni negar la seva petjada com a presència en les manifestacions de cultura popular. A casa nostra les nostres tradicions culturals reflecteixen anys de

construcció d'una identitat en la qual la religió cristiana ha tingut un paper rellevant. La presència d'un Pessebre hauria de tenir el mateix respecte, com la participació de les institucions públiques en la festa de la fi del Ramadà dels musulmans, la consideració vers els jueus en les seves festes tradicionals i així amb les altres religions. En tot cas, la laïcitat inclusiva entén que les religions estan en l'espai públic i s'integren en el batec de la societat. Aquesta nova laïcitat fa possible la convivència de totes les cultures i confia que aquestes, junt amb altres maneres d'entendre l'existència humana, faran possible la convivència cívica. A Catalunya, per més que ho hagi decidit la Mesa del Parlament, un avet no podrà substituir mai el valor significat d'un Pessebre.

L'ORGÀNICA AL MARRÓ ON SI NO?

10 ANYS DESPRÉS, RECICLEM MÉS!

L'ENVÀS, ON VAS? FA 10 ANYS! DES DE LLAVORS, SABEM EL MAL QUE FA AL MEDI AMBIENT EL CO₂ QUE DESPRÈN LA FRACCIÓ ORGÀNICA QUAN VA A L'ABOCADOR. PER AIXÒ ÉS TAN IMPORTANT RECICLAR-LA AL

CONTENIDOR MARRÓ O AMB EL SISTEMA DE RECOLLIDA PORTA A PORTA I OBTENIR COMPOST PER A LA TERRA. PERÒ ENCARA PODEM FER I SER-NE MOLTS MÉS. HUMANS, EL FUTUR DEL PLANETA ÉS A LES NOSTRES MANS!

“Proclamar els valors cristians de manera democràtica i lliure”

JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT

“Proclamar els valors cristians de manera democràtica i lliure”. Aquestes són les paraules del nou arquebisbe de València, **Enric Benavent**, que aquest dissabte dia 10 iniciarà el seu ministeri episcopal a la diòcesi de València. A la llarga entrevista que la periodista **Esperança Camps** li va fer fa uns dies a Quatretonda, el poble natal de Benavent. El nou arquebisbe parlava del seu futur a la seu valenciana, la seu que ocupà fa segles el gran bisbe Sant **Tomàs de Villanueva**, defensor dels pobres i dels desfavorits.

L'entrevista, a la casa que va ser dels avis del nou arquebisbe, una casa que ell ha transformat de forma modesta i funcional, Enric Benavent

repassava molts i diversos temes; com la seva vocació, ja des de xiquet; les immatriculacions; l'envelliment del clergat i la disminució de candidats al presbiterat; la pederàstia; la normalització del valencià a l'Església; el “Procés”...

Davant la pregunta d'Esperança Camps sobre l'expectació que ha causat, en amplis sectors de la societat valenciana el seu nomenament, l'arquebisbe Benavent responia que la viu “amb una miqueta de por”, pel fet que “sempre que algú desperta expectatives, té la por que finalment no es compleixen”. Pel que respecta a la llengua pròpia del País Valencià, tants anys marginada als nostres temples pels mateixos

capellans, l'arquebisbe Enric (el primer arquebisbe valencianoparlant en molts i molts anys), responia que ell és “de Quatretonda i ací tots parlem valencià. És la nostra manera d'expressar-nos i és la nostra manera de parlar entre nosaltres. Per això és la llengua en què normalment m'expresso”. L'arquebisbe electe de València recordava que en els seus anys de bisbe auxiliar, “anava pels pobles i predicava moltes vegades en valencià”. Per això en aquesta entrevista, Enric Benavent afirmava, amb relació a la nostra llengua a l'Església, que “si ens deixen treballar en pau, es notarà la presència d'un bisbe que parla valencià”, per així normalitzar la llengua de Sant Vicent Ferrer, tants i tants anys prohibida als nostres temples. I és que, com reconeix l'arquebisbe Benavent, “els últims sínodes de l'Església de València ha expressat aquest desig”. I malgrat tot, el valencià ha estat marginat de l'Església valenciana. L'arquebisbe reconeix, amb relació a la llengua dels valencians, que “hem d'arribar a punts d'acord” per a “fer les coses amb normalitat”.

Per a l'arquebisbe Enric, el seu poble, Quatretonda, és per a ell un lloc de descans. Per això visita regularment la seva localitat natal on viu

la seva família: “Puc caminar per la serra i trobar-me amb els meus amics, al poble intentem ser una família normal i senzilla”.

L'arquebisbe parlava també de la seva vocació, clara des que era un xiquet, ja que entrà al Seminari de València amb deu anys: “Aviat vaig manifestar el meu desig de ser capellà”. I parlant de la fidelitat a la vocació rebuda i dels preveres que s'han secularitzat, recorda que dels “meus companys de Seminari, cap d'ells ho ha deixat”.

L'arquebisbe Enric afirmava el gran record que té de la diòcesi de Tortosa, “una diòcesi singular que té territori a la comarca dels Ports i del Maestrat i a les terres de l'Ebre”. Benavent recordava, que el riu Sénia, entre Catalunya i el País Valencià, “no és pròpiament una frontera. Entre els pobles del nord i del sud del Sénia hi ha una unitat humana, una unitat religiosa, una unitat familiar de relacions humanes i culturals que fa que ningú no se senti estrany”.

A la pregunta de la periodista sobre si ja havia parlat amb el president del País Valencià, **Ximo Puig** (nascut a Morella i per això mateix, de la

diòcesi de Tortosa), l'arquebisbe Enric deia que encara no havia parlat amb ell. Recordava que “els capellans que han treballat en els Ports o són d'allà, tenen molt bona relació amb el president Puig”.

En relació amb el seu nou servei pastoral a la diòcesi de València, l'arquebisbe Benavent afirmava que coneix “els sacerdots, però en nou anys i mig”, que ha estat a Tortosa, “les circumstàncies canvien”. També parlava de les vocacions al ministeri ordenat i l'envelliment del clergat.

L'arquebisbe afirmava que l'Església “sempre ha proposat un ideal de vida cristiana”. I en relació amb la pederàstia al si de l'Església, el nou arquebisbe de València afirmava que aquest problema “és un drama de la societat, no només de l'Església”. Per això deia que “l'Església ha de ser un lloc segur on els menors puguin viure la fe”. “No pot ser que un lloc que ha de servir per a portar-los a Déu, sigui un lloc que els acabi portant a un infern existencial”, explicava Benavent. L'arquebisbe Enric afirmava, que “a l'Església som conscients que l'encobriment només porta més sofriment”.

A la pregunta sobre com es presenta a València, l'arquebisbe Enric afirmava que "la meua manera d'actuar és anunciar l'Evangelí i proclamar els valors cristians de manera democràtica i lliure". Per això l'arquebisbe deia que es presenta davant el poble de Déu que el papa li ha confiat, "estimant-lo, estimant la societat i anunciant l'Evangelí". I que arribava a València "amb ganes de millorar, encara que primer s'ha de veure que es pot millorar".

I sobre política i les homilies d'alguns capellans que "orienten" o encara més, influeixen el vot a les eleccions, l'arquebisbe Enric deia que "els capellans no poden demanar obertament el vot quan hi ha eleccions". Deia que un bisbe "ha de manifestar una actitud de respecte a la llibertat de tothom".

Pel que es refereix al seu model de bisbes, Enric Benavent va ser molt clar: **Josep Vilaplana**, el bisbe emèrit de Huelva, un bisbe amb olor a ovella i **Agustí Cortés**, actualment bisbe de Sant Feliu de Llobregat, un pastor proper, sen-

zill i estimat pels sacerdots, les religioses i els laics d'aquesta diòcesi.

Com deia recentment en un article l'amic **Sal·lus Gomar**, "Enric Benavent té una bona formació filosòfica i teològica, és autor d'alguns llibres de Teologia, té una reputació destacada en Teologia a Espanya". "Segurament és l'arquebisbe de València que més preparació intel·lectual té de tot el segle XX i el que portem del XXI", aclaria Gomar. També explicava que "no només és una persona íntegra i honesta, a més de tindre una excel·lent competència lingüística en valencià, sinó que fins ara ha estimat la nostra llengua i l'ha fet servir d'habitud, amb normalitat".

El nou arquebisbe de València hauria de dialogar de seguida, i deixar-se ajudar, per l'AVL, el Fòrum Cristianisme i Món d'Avui, el Grup Cristià del Dissabte i amb els responsables de les revistes Saó i Cresol.

Som molts els qui aquest dissabte dia 10, en iniciar el seu ministeri episcopal al servei de la

diòcesi de València, acollirem amb alegria l'arquebisbe Enric i l'acompanyarem en la pregària, perquè sigui el pare i el pastor (amb olor a ovella) que necessitem els cristians valencians. D'ell esperem que doni un nou impuls a aquesta Església diocesana i perquè d'una vegada per totes, la llengua de Sant Vicent Ferrer, tants i tants anys proscriu dels nostres temples, s'utilitzi amb naturalitat i amb normalitat, per tal de poder celebrar la nostra fe.

El dissabte següent, en la vigília del diumenge 'Gaudete', serem molts els qui rebrem amb alegria el nostre arquebisbe, en el seu inici del seu ministeri episcopal. L'encomanarem a la Mare de Déu dels Desemparats i a la Mare de Déu del Puig, perquè sigui sol·lícit pels desemparats i pels marginats de la nostra diòcesi. Perquè amb el seu mestratge i el seu exemple, ens ajudi i ens acompanyi en el camí de la fe, per tal de ser testimonis del Senyor Ressuscitat.

Campaners d'arreu toquen les campanes al migdia per a celebrar el reconeixement de la UNESCO
DG, 04/12/2022 | VILA WEB

L'Ajuntament d'Olesa reforma l'antic convent de les Paüles per fer habitatge d'emergència social
DL, 05/12/2022 | REGIÓ 7

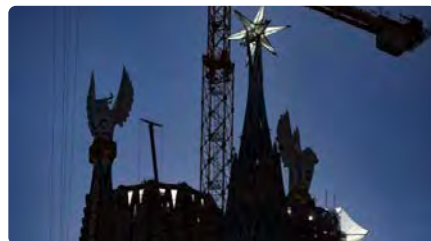
Rentat de cara a retaule i parets de l'església de la Geltrú
DL, 05/12/2022 | CANAL BLAU

El Museu Diocesà d'Urgell activa un pla d'actes virtuals diaris durant l'Advent
DT, 06/12/2022 | REGIÓ 7

Montserrat protagonitzarà el pessebre monumental de Manresa, el més gran que s'ha fet mai fins ara
DJ, 08/12/2022 | REGIÓ 7

La Sagrada Família creix a les altures: el lleó i el bou ja acompanyen l'estrella
DJ, 08/12/2022 | ARA

La Moreneta ja té una capella a la Catedral de Girona
DV, 09/12/2022 | DIARI DE GIRONA

Un convent mixt a Manresa, l'escenari de convivència entre monges i laics
DV, 09/12/2022 | TV3

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna
Hem estat a @concepcio_bcn en el dia de la festa de la Immaculada Concepció #Puríssima. El nunci apostòlic ha presidit.

13:31 · 08 dic. 22 · Twitter for iPhone

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat
Obrim la convocatòria a la XXXIII edició dels premis Joan Profitós!

Consulta les bases 📄

[escolapia.cat/home_educacio/...](http://escolapia.cat/home_educacio/)

#JoanProfitós #premis #escolapia

Traducir Tweet

16:45 · 07 dic. 22 · Metricool

Jesuites Educació
@JesuitesEdu
Ja tenim el #pessebre aquí! Com cada curs, personal de serveis generals de #JEClot i la Comunitat Cristiana Sant Pere Claver col·laboren per muntar el pessebre a la recepció. I amb aquesta imatge, aprofitem per desitjar-vos uns feliços dies de descans. Ens retrobem dilluns! 🙌

Traducir Tweet

18:03 · 07 dic. 22 · Agorapulse app

Claretians de Sant Pau
@claretiansCAT
El Papa valora el viatge sinodal dels missioners claretians bit.ly/3Y6ULAI

16:36 · 07 dic. 22 · Twitter Web App

LaSalleCat
@LaSalleCat
#LaSalle
#TreballantPerUnMónMillor

8:53 · 05 dic. 22 · Twitter Web App

Abadia de Montserrat
@monsantatinfo
Bona festa de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu. Imatge d'un evangeliari festiu de #Montserrat.

10:54 · 08 dic. 22 · Hootsuite Inc.

FECC
@FecCComunicacio
El 14 de desembre, a la jornada "#LOMLOE, un canvi per fer front als reptes del futur" comptarem amb la participació d'experts que ens orientaran sobre l'aplicació del currículum i podrem veure exemples d'escoles que ho estan treballant.

👉 Marti Codolar
👉 fecc.cat/jornada-lomloe

Jesuites Educació y 8 más
18:25 · 07 dic. 22 · Metricool

La Sagrada Família
@sagradafamilia
El dia 8 de desembre del 2021 fa un any que el món va veure brillar per primera vegada l'estel que culmina la torre de la Mare de Déu i que actualment s'il·lumina cada dia.

6.996 reproducciones
10:34 · 07 dic. 22 · Twitter Web App

Maristes Catalunya
@MaristesCat
Avui és el #DiaInternacionalVoluntariat i volem donar les gràcies a totes les persones que dediquen part del seu temps als altres, sense esperar res a canvi, i ho fan amb un somriure de cor. I tu... vols fer voluntariat? maristes.cat/voluntariat #somriudecor

11:25 · 05 dic. 22 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres
Des de la @Fundperetarres us volem desitjar un feliç #Nadal, que un any més celebrarem amb la mirada posada en la millora de les condicions de vida dels infants. Bon #Nadal2022!!

16:10 · 07 dic. 22 · Hootsuite Inc.

Sant Joan de Déu CAT
@OHSantJoandeDeu
Temps, energia i motivació. Cada vegada hi ha més persones joves compromeses que volen col·laborar altruïstament per aconseguir una societat més justa. Uneix-te a la causa! #VoluntariatSJD

sjd.es
Cada vez más mujeres de entre 18-25 años se suman al voluntariado | San Juan de Dios

10:33 · 07 dic. 22 · Twitter Web App

CPL Editorial
@CPLEditorial
Tot preparat per celebrar el #Nadal en @SeminariBcn Encara sou a temps de posar el vostre granet de sorra per fer gran el pesebre 🙌
bit.ly/seminariibcn
bit.ly/seminariibcn #SeminariSCB #Nadal2022

17:00 · 07 dic. 22 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimera, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Membra, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

